

Mares de farra i karaoke

La història. En una petita localitat nord-americana, avui. Quatre dones que no s'avenen massa entre elles, decideixen anar a sopar, tot passant del rol de mares sofertes, avorrides i desateses pels marits....

Les formes. Des de *La boda de mi mejor amiga* (2011), les comèdies de dones capaces de ser tan barroeres o més vulgars encara que els homes masculistes, ocupen sovint les pantalles.

Juerga de mamis coincideix a la cartellera amb *Una noche fuera de control*, on cinc amigues fan honor al títol. Ara són quatre mares fora de mare que, fartes de fer el paperot al costat de pares insolidaris, se'n van una nit de farra i karaoke. Benvinguda la paritat. Ni que sigui a cop de gags fàcils,

imatges pretesament escatològiques, situacions i diàlegs millorables, armats per un guió més benintencionat que efectiu. A tot això, la debutant directora australiana Alethea Jones (1986) no dona ritme a una comèdia amb plom a les ales. L'infern és empedrat amb bones intencions, i no recordo si ho va dir el Dante de la Divina Comèdia o el Lucifer dels Pastors. Com sigui, *Juerga de mamis* (Fun Mom Dinner, divertit sopar de la mare) planteja uns temes

força pertinents, per exemple quant la direcció col·legiada de la família unida i les respectives virtutats personals des del punt de vista femení, i per arrodonir l'envit, la inevitable guerra de sexes. El bo del cas és que 'Juerga de mamis' és cent per cent femenina, del guió a la producció, fins la direcció, i el protagonisme gairebé absolut de la dona dins el relat. Però la història mai no és la narra-

ció, la trama. Importa més com s'explica el què, que el què. Suposo que si llegíssim el guió de la Julie Rudd hi sucariem pa. Altra qüestió és com la comèdia ho ha sabut relatar. Sigui dit, malgrat tot, que la Toni Collette està com acostuma, una comedianta increïblement creïble encara que faci rucades mil.

Juerga de mamis

Directora:
Alethea Jones.

Intèrprets:
Toni Collette,
Adam Scott,
Katie Aselton,
Jaz Sinclair,
Molly Shannon.
USA, 2017. 81'.
JCA Alpicat.

El fons. Peti qui peti, la solidaritat femenina no té aturador. Tant de bo.

La imatge. Les quatre mares inhibides passant-se al ritme del karaoke '99 Luftballons'.

La frase. '¡Estoy harta de madres!', que esclata la misantropa Kate. A fer punyetes reunions de mares i algun que altre pare a l'escola.

La recomanació. Comèdia reservada a mares en peu de guerra. I ganes de pau.